

בשעה

ידיעות קיבוץ הזורע
כ"ז אייר תשע"ז (23) 3.6.2016

כל שושנה
זלדה

כל שושנה היא אי
של השלום המובטח
השלום הנצחי

בכל שושנה מתגוררת
צפור ספירית
ששמה "וכתנ".

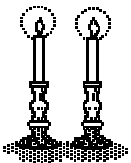
ונדמה
כה קרוב
אור השושנה
כה קרוב
ניחוחה
כה קרוב
שקט העלים
כה קרוב
אותו אי -

קח סירה
וחצה את ים האש.

השלישון צרה

שיר ותמונת השבוע
עצבונות קרבות
לצברה של ורצה
פעילויות לחודש הקריאה
העקבות יום הפיכרון
לא אפחד מצדק ארוכה
השתתפות בצד
על התנדבות כדואמה
עצבונות מהבריאות
לצברן
יומן מסע
נר שמה
פרוצדור אחר השבועות
הרבות
"מתחזקת 4" מילות סיכום

בת שלום
אשל אטל

עדכוני תרבות לחודשים יוני – יולי

בערב שבת, 3.6.16, תתקיים ההצגה "מיה לזין מתה וזיא מגולגלת בשטיח" – קומדיה שחורה שכתבה דניס שמע. ההצגה תתקיים במועדון ח"ץ. הקהל מוזמן מהשעה 21.30 לבילוי חברתי, בירה וכיבוד קל. ההצגה תתחיל בשעה 22.15. ביום שלישי, 7.6.16, בשעה 17.30 תתקיים שעת סיפור ופעילות עם יהודית אופק, בספרייה.

ביום רביעי, 8.6.16, תתקיים תערוכת ספרים במחירי אטרקטיביים עם רחל דותן החל מהשעה 15.00 ועד 19.00, בספרייה.

בערב שבת, 10.6.16, בשעה 21.00, במועדון, נשמע את נילו אברמסקי בנושא: "הריצה כמסע החיים" – כלי להעצמה אישית, עוצמה ויכולת להתמודד עם אתגרי החיים".

ביום שבת, 11.6.16, נחגוג את חג השבועות בטקס בשדה ולאחריו הפנינג לילדים, ארוחת ערב ובית קפה. נקנח בהופעה של עיליי בוטנר וילדי החוץ. פרטים מדוייקים ימסרו בהמשך.

ביום שלישי, 14.6.16, פתיחת התערוכה "נכתב בהזרע" – במסגרת חודש הספר ובמסגרת שנת ה-80 להזרע.

ביום שני, 20.6.16, בשעה 18.00 במועדון, "סבתא תעשי לך לייק" – הפייסבוק ככלי תקשורת בין "גיל הזהב" לדור הבא – הרצאה של יעל כרמי. ביום שישי, 1.7.16 נפתח את החופש הגדול בהפנינג מתנפחים בבריכה, בין השעות 16.00 – 18.00.

ביום שבת, 2.7.16 תתקיים במוזיאון הופעה של האמן מארק אליהו.

המופע בתשלום, לחברי הזרע ישמרו 50 כרטיסים במחיר מוזל של 45 ₪, מחיר

כרטיס בהזמנה מוקדמת – 70 ₪ וביום המופע – 85 ₪. בילוי נעים, ענת

**בית הזורע אבל על מותה של חברתנו ורדה פרחי
כ"ד אייר תשע"ו 1.6.2016, ומשתתף בצערם של אבי ובתיה
וכל בני ביתם.
תנחומינו לכל בני המשפחה, קרובים וידידים.**

**יהי זכרה ברוך
בית הזורע**

יום חמישי 2.6 2016

פרידה מורדה פרחי

ורדה היא בית חם, ריחות של בורקס, טעם של ממולאים ולב רחב מזהב. פצצה של נוסטלגיה.

לעולם תישאר פלמחניקית בת 15 המעפילה לביריה. תמיד תחזור לעבודה המפרכת בגן הירק, לילדי "עומר דגן" שגיננה במוסד, לצריפי ההכשרה הבולגרית. בכל אשר תפנה ילוו אותה ששת חללי הגרעין שנפלו במלחמת השחרור. שנים שהיא מבכה את הבולגרים אהוביה שנפטרו בטרם עת. והגעועים ליעקב.

ורדה, נפגשנו בהנהלת חשבונות. העבודה, החברה והרגשת השייכות היו חשובות לך מאוד. היית קנאית לכספי הקיבוץ, שרישומיו עברו תחת ידך. הפתגם "דין פרוטה כדין מאה" נכתב עליך. בשנים האחרונות לעבודתך רשמת את קופת הבית, ולא שקטת עד שבירת בכל הערכאות אם החבר שהגיש החזר הוצאות באמת זכאי להן.

את היית אם בית למופת. דאגת למקרר מלא, לתורנות, ניקיונות, ולארוחות עשר של יום שישי, כולל הוויכוחים הבלתי פוסקים שעמדו ברומו של קיבוץ.

אהבת מאד את הקיבוץ, מעמדו היה יקר לך, ולא נתת שיפגעו בכבודו.

כאשר הייתה התנגשות בין צרכי הקיבוץ והחבר, היית כלואה בין פטיש לסדן, כי גם צרכי החברים היה ערך נשגב בעיניך, ותמיד חשבת שצריך להעלות את רמת חייהם.

בגיל 74, לאחר 44 שנים, פרשת לגמלאות בעל כורחך. הדור שלך, ורדה, היה רגיל לשאת בעול עד צאת נשמתו. ☞

החיים כל כך אכזריים : לפנים הכל היה פשוט והתנהל על מי מנוחות.
בממלכה שלך איש לא התערב, וכשהיית נעדרת בגלל חו"ל או בגלל גב, הייתה מצטברת על שולחן ערימת ענק של ניירת, והמערכת הייתה מחכה בסבלנות עד לגמר הטיפול שלך.

ואז הופיעו הצעירים. דור חדש, שלא ידע את גד לוי ושות', לא עבר את מדורי הגיהנום של הנהלת חשבונות ידנית, ואין לו רספקט לוותיקים.
אבל - הוא הביא את המחשוב ושינה את שיטות העבודה - לטוב ולרע.

לכבוד פרישתך, יצאנו לטיול לשדה ניצן, להיפגש עם אבי ונורית ועם המפעל המשגשג שהקימו.
לא היה מאושר ממך כשיכולת להתגאות באבי ובמשפחתו.
זה היה יום שהילכו בו בערבוביה רגשות של שמחת המשפחה ועצב של פרידה.

פרשת מהנהלת חשבונות, אך היא לא פרשה ממך.
בכל הליכה יומית היית מתעכבת בסדנת האופניים אצל יהושוע צרפתי ואצלנו.
קשה להיפרד, קשה להתנתק.
אהבת לטייל. היית מרבה להשתתף בטיולי הקתדרה, לצבור חוויות ולהגיע למקומות שלא מרבים לבקר בהם.

ורדה, לפני שנים רבות נשארתי כאן ללא ילדייך בתיה ואבי.
הם בנו את ביתם הרחוק ואת נשארתי לבד, אך לא בודדה.
ביתך היה פתוח בפני צעירים, חברים של ילדייך, משפחות נקלטות שאימצת, שכנייך משיכון עולים שהיו סמוכים על מטעמיך, וגיגי.
לגיגי, שבא ממשבר משפחתי עמוק, את היית בית, משפחה.
גם המורכבות שנוצרה בהמשך, לא הפרידה ביניכם.
ערב, ערב הוא מגיע, מסיע, עוזר, תומך – בן למופת.

השנים האחרונות קשות. עצובות.
עם גוף בוגדני עוד ניתן להסתדר לפעמים, אך לאן נוליד את חיינו שהזיכרון והתודעה עוזבים אותנו !?

היי שלום ורדה, נוחי בשלום על משכבך, אוהבייך יתנחמו בזיכרונות הטובים.

דובי זמר

פעילויות לחודש הקריאה

7.6 שעת סיפור ופעילות עם יהודית אופק – לילדי הגיל הרך.

הפעילות בתשלום תתקיים בשעה 17:30 בספרייה.

8.6 תערוכת ספרים ומכירה עם "רחל דותן"

כמיטב המסורת בהנחה גדולה, התערוכה והמכירה תתקיים בספרייה החל משעה 15:00 ועד 19:00. פתוח לכל האוכלוסייה. קניה באשראי או מזומן.

14.6 פתיחת התערוכה – "נכתב בהזרע....".

התערוכה תוצג כחודש.

במסגרת החג הקיבוצי וחג הספר שחל במהלך החודש בארץ בחרנו להציג מיצירתם של כל חברינו שתרמו לעושר האוסף בספרייה, לאלה שאינם חיים הוספנו דף מונצח למען יכיר הדור הצעיר את היוצרים. הכנסנו גם את יצירתם של חברים שאינם חיים כיום בקיבוץ.

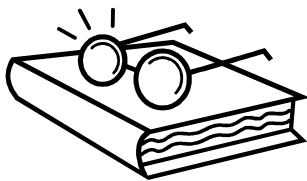
16.6 שעת סיפור לילדי הגן עם מיכל גסמן – בספרייה בשעה 15:15

20.6 הרצאתה המומלצת של יעל כרמי "סבתא תעשי לי לייק"

הפייסבוק ככלי תקשורת בין דורי מגיל הזהב לדור הבא.

ההרצאה בלוי מצגת, סיפור אישי ודוגמאות שונות סוקרת בהומור וברגישות את מקומם של נשים וגברים בגיל הזהב בפייסבוק ובעולם הטכנולוגיה המשתנה.

ההרצאה במועדון בשעה 18:00

בעקבות יום הזיכרון

בשביעי ביוני ימלאו 49 שנים לנפילתו של אחינו רני. ביום הזיכרון מתקיימים מדי שנה שני מפגשים המציינים יום זה ולציונם מוקדשת כתבה זו.

מדי שנה בערב יום הזיכרון מצאו לנכון הורינו- פרנץ והילדה ז"ל להזמין את כל בני כתתו של רני החיים בהזרוע למפגש חברי על "כוס קפה ועוגות הילדה". בני הכיתות "עומר ודגן", באו ובאים מדי שנה ביום זה למפגש שהפך לאירוע חברתי מרגש עבור כל המשתתפים. עבור אמא ואבא מפגש עם ילדי "רימון" (שם הקבוצה בחברת הילדים בהזרוע) היה מפגש נוסטלגי משום שאותם צעירים גדלו עם רני מבית התינוקות ועד גמר המוסד החינוכי ובמפגש העלו תמיד זיכרונות מן העבר.

גם אנו- אירית, יחיעם ואורי ובני המשפחות שלנו שמחנו להגיע למפגשים. במשך השנים הגיעו גם ילדינו ונכדינו לאירוע מרגש זה. לאחר מותה של אמא בשנת 2003 הרימו את הכפפה **תרצה ודוד לובל**, המפגש עבר מהדשא שליך "העמדה" ז"ל, לדשא של משפחת לובל. מגיעים למפגש כל בני ובנות עומר דגן מהזרוע ויישובי הסביבה וכמובן בני משפחות מרכס ומור בהרכבים שונים. הנכדה הבכורה של אורי ויהודית – דורון משתתפת מגיל 5, במשך 22 שנה רצופות.

המפגש תמיד מרגש נעים וטעים ובהזדמנות זו אנו מוצאים לנכון להודות לתרצה ודוד על האירוח החם, הלבבי מדי שנה בשנה. בנוסף- לפני מספר שנים יזמה עידית, רכזת חברת הילדים של הזרוע- מפגש ביום הזיכרון ב"פינת רני" הממוקמת בין בתי חברת הילדים. המפגשים הראשונים עסקו בעיקר בסיפורים על רני והתפתחו להופעות חינוכיות של הילדים בשירה, נגינה, הקראות וריקודים.

כיום הפך האירוע למפגש תרבותי רב משתתפים, עם הורי הילדים, שמרגש את כולם. אנו רוצים להודות לכל הילדים והמחנכות על מפגשים מהנים אלו. **לעידית** שיזמה וארגנה את המפגשים בהצלחה כה גדולה והפכה אותם למסורת. (אנו מקווים שעידית תשנה את החלטתה ותמשיך לעבוד בחברת הילדים גם בשנה הבאה).

בברכה, יחיעם, אירית, אורי ובני המשפחות

לאור מה שאנחנו שומעים, קוראים ורואים בארץ שלנו, אנחנו מביאים את מאמרו של יורם יובל היכול לשמש עידוד ותקווה בימים אלה.
מרים ונועם וילפנד

לא לפחד מדרך ארוכה

מאי 22, 2016

יורם יובל

פרופ' יובל הוא פסיכיאטר וחוקר מוח נכדו של ישעיהו ליבוביץ ז"ל .

אני כותב כדי לומר : אל פחד ואל ייאוש.

אכן, הכוח האלקטוראלי של השמאל הציוני יורד בשנים האחרונות. הרוח היום נושבת ימינה, וסחפה איתה כמה פוליטיקאים ומובילי דעה שאיבדו את הדרך, וגם את הבושה. הכיבוש נמשך, ובית המשפט העליון שנוא מאי פעם. הכל נכון.

אבל השמועות על מותה של ישראל כמדינה יפה וצודקת, מדינה שאפשר לאהוב אותה ולהתגאות בה, מוגזמות מאוד. השלטון הנוכחי ייפול לבסוף, ומדינת ישראל, שאין לה היום אויבים חיצוניים שכוחם מתקרב במשהו לכוחה, תמשיך להתקיים כאן כמדינה יהודית ודמוקרטית .

ומה על חוק העמותות, ומה על הספר "גדר חיה?" אלה סימני חולשה ופחד "הם מפחדים", ויש להם סיבות לפחד. זה פשוט כל כך : שלטון המנסה להשתיק את הקולות המטילים ספק בצדקת דרכו הוא שלטון שהגיע לסוף דרכו.

זה יארך זמן, לא ברור כמה, אבל זה יבוא ומתקרב מדי יום. האמת תנצח כי, כמו שאמר מהטמה גנדי "האמת אינה זקוקה לשום פרסומת מלבד עצמה". כך קרה בהודו וכך קורה גם כאן.

"שוברים שתיקה", ארגון של לוחמים שאכפת להם, קיבל פרסום חסר תקדים. "גדר חיה" של דורית רביניאן, רומן יפיפה ומורכב, הבא מלב הקונצנזוס הציוני, הודפס במהדורה נוספת, ויותר ויותר בני נוער יקראו אותו, אולי גם בערבית.

לשמאל הציוני יש מה ללמוד מהמתנחלים.

לא רק מנכונותם לסכן את חייהם וחיי ילדיהם למען ערכים שהם מאמינים בהם, אלא גם מיכולתם לראות את הנעשה כאן ועכשיו בפרספקטיבה רחבה יותר. זו יכולת המתגלה דווקא בעיתות שבר ותבוסה : בימי פינוי גוש קטיף, בין הסיסמאות המתלהמות עד כדי גיחוך "לא נשכח ולא נסלח" בלטה סיסמה אחת, שנשמעה בשקט ולא בצעקות: "עם הנצח לא מפחד מדרך ארוכה."

אחים יקרים שלי בשמאל הציוני, הדרך ארוכה. אין לנו ארץ אחרת, אבל גם אין לנו עם אחר. זה העם שלי — העם היהודי, על מעלותיו ומגרעותיו, גיבוריו ופחדניו.

יאיר לפיד, נפתלי בנט, אברי גלעד, עירית לינור, חנוך דאום, ואפילו הרב דב ליאור — כולם בני עמי, כולם אחים שלי.

מה שיש לנו כאן הוא ריב אחים, מלחמה על הבית, על עתיד המשפחה. אסור לברוח מהריב הזה. יש לריב בנחישות, בסבלנות אינסופית, באהבה ובזעם, בלי להתייאש, בלי להסתגר, בלי להסתכל על השעון ובלי לשבור את הכלים.

בימים הקשים של האינתיפאדה הראשונה היה סבי המנוח, פרופ' ישעיהו ליבוביץ, נוסע בלילות לקריית ארבע, לגוש עציון ולעפרה ומרעים בקולו על שומעיו המתנחלים.

הם הקשיבו לו בכעס, צעקו עליו בחזרה, ודאגו שישתה משהו חם לפני שיצא לדרכו הביתה. ככה זה כשאוהבים ורבים.

מצב השמאל הציוני אינו מזהיר בימים אלה, והנעשה בעולם המוסלמי הסובב אותנו אינו מלבב. אבל אין לטעות: מנהיגי הימין רועדים מפחד, ובצדק. השלטון עתיד להישמט מידיהם, והכיבוש עתיד להסתיים.

זה לא חלום, זה הסיוט של בנימין נתניהו: המפלגות החרדיות התומכות בקואליציה המקרטעת של הימין יכולות "להתהפך עליו" בתוך יום אחד, בלי להניד עפעף.

ישראל חזקה דיה כדי לעשות שלום ויכולה גם לעמוד במחירו. יש כאן ריב אחים, אבל מלחמת אחים לא תהיה כאן, למרות ההסתה.

גם היום, 99% מערביי ישראל בוחלים באלימות ורוצים להמשיך לחיות כאן לצדנו כמיעוט בעל זכויות. גם היום, 99.9% מהמתנחלים לא יפתחו באש על חייל שיבוא לפנות אותם מהמאחז, ולא יהססו להשתלט בכוח על האחד-מאלף מביניהם שעלול לנסות.

נתניהו הוא אסון לאומי מתמשך ומביך, אבל בסופו של יום הוא אפיזודה חולפת. ועם הנצח לא מפחד מדרך ארוכה.

לצביה דור
השתתפותנו באבלך
במות אחותך שרה ליברמן
תנחומים לכל בני המשפחה
איתכם בצערכם
בית הזורע

קופצים מדרגה בהתנדבות

יזמה מיוחדת במעגן מיכאל לקידום המעורבות בחברה הישראלית: כל ענף במשק מקבל עליו אחריות לפרויקט התנדבותי • המזכירות, הכולבו וענף ההלבשה כבר נרתמו

הקייבויץ. "אם עד כה התבססה ההתנדבות שלנו בעיקר על פעילות אישית של חברים, עכשיו אנחנו מוצאים לנכון לייצר גם התנדבות מאורגנת, בדומה לדגם של פלסאון, שם היא מתבצעת כבר שנים בשתי הרמות – הפרטית והמחלקתית. השילוב של השתיים יכול לחולל שינוי בסדר היום הארגוני ולהגביר באופן ניכר את אפקט המעורבות החברתית שלנו".

כך למשל התגייסו עובדי ענף המזכירות למיון מזון במוקד "לקט ישראל" ברעננה, ונציגות מכובדת מעובדי הכולבו, בראשות המנהל, התפנתה למבצע שיפוץ וגינון במתחם של פנימיית "בית טף" בפרדס חנה. כתף אל כתף עם הנערים המתגוררים במקום ועם צוות העובדים, ניקו החברים מהכולבו את המתחם, הכשירו את הקרקע לשתילת גינת תבלין וירקות בכניסה לבית, עשו מתיחת פנים לזולה, בנו ספסלים, ולקינחו – בסיום יום עבודה מאומץ – כיבדו את הילדים בג'יידה שהביאו אתם. "בסופו של דבר המתחם נראה נוצץ ומזמין", התרשם אחד מעובדי הכולבו. בחודש הבא, הבטיח, ישובו החברים לפנימייה להשלים עבודות וגימורים. "תענוג לראות את החיבור בין אנשים שאכפת להם, לבין נערים שמעריכים את הנתינה ונרתמים לעשייה משותפת", סיכם החבר.

נקווה שעזרנו להן לראות ולו קצה של אפשרות וסיכוי לצורת חיים אחרת", אמרה חברת מעגן מיכאל לסיכומו של יום אירוח ופינוק שהעניק לא חרונה צוות עובדות ענף ההלבשה בקייבויץ לקבוצת נשים ממעון לנשים מוכות ביישוב סמוך. רוב הביקור הוקדש, על פי העדפת האורחות, לחבילה של פינוקי גוף – עיסוי, רפלקסולוגיה, מניקור, תסרוקת ואיפור – שהעניקו להן חברות מקצועניות מהקייבויץ במועדון לחבר. שתיים מהאורחות, שהגיעו עם בנותיהן הקטנות, "שחררו" לפינוקים בעזרת שמרטיפיות מתנדבות מהקייבויץ. עובדות ענף ההלבשה נכחו במקום כדי לשוחח, להקשיב ולהכין את הארוחה המשותפת. לא חריה, המשיכו האורחות עם המארחות לחנות יד שנייה בקייבויץ, שם שמעו עצות וקיבלו טיפים בתורת הסטיילינג, וכל אחת גם יצאה משם עם שי אישי קטן.

"לארח קבוצה של נשים – שרוב ימיהן עובדים בהישרדות נפשית ופיזית קשה, ולראותן מרפות לרגע, מעזות ליהנות, לקבל, לבכות, להתמסר, לשתף, ולקראת הסוף אפילו קצת להשתובב ולהשתטות – זו חוויה עצומה, מרגשת וממלאה", אומרת אחת החברות המארחות. "התחייבנו לשמור על קשר עם המעון, ונמשיך ללוות את הנשים האמיצות האלה, שאזרו כוח לעשות שינוי מהותי ואמיץ כל כך בחייהן".

על האירוע המוצלח הזה, אומרת שהם עדי, רכות המעורבות החברתית בקייבויץ, שהוא אחד משורת אירועים במסגרת יזמה מיוחדת לקידום ההתנדבות במעגן מיכאל. כל ענף מענפי הקהילה מקבל עליו אחריות לפרויקט התנדבותי. "הכוונה", היא מסבירה, "שכל ענף יאמץ ארגון או גוף מבחוץ, יטפח אתו קשר ארוך טווח ויקיים אתו פגישות בתדירות שנוכל לעמוד בה".

"החלטנו לעשות קפיצת מדרגה בנושא ההתנדבות", אומרת אורלי רם, מזכירת

זהו מאמרו של **ארנון לפיד**
שהופיע ביום שישי האחרון 27.5.2016
בידיעות הקייבויץ.
ואיפה אנחנו עומדים בהתנדבות
שמחוץ לגבולות הזרוע?
שואלת מרים לוי שהביאה מאמר
זה לדפוס.

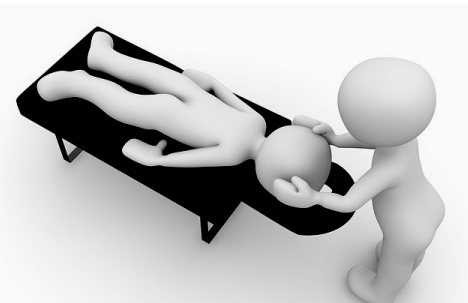
31.5.2016

מכון פיזיותרפיה

לפני שבועיים פורסמו החלטות שהתקבלו ע"י צוות מכון פיזיותרפיה בשיתוף עם מנהל הקהילה ובידיעת חברי הנהלת בריאות. להלן תמצית הדברים וההחלטות שפורסמו באתר ובבשער:

מוסכם על כולם כי ישנם יתרונות רבים בהמשך קיום המכון כאן בהזרוע וכן שהמכון מקנה טיפול מקצועי ביותר. על מנת לאפשר את המשך קיום המכון והבאתו למצב של איזון תקציבי בין הוצאות והכנסות עלינו לנקוט מספר פעולות:

א. התאמת המחיר הנגבה מחברי הקיבוץ כמעט לזה של מטופלי חוץ. תודות להשתתפות המושלם בעלות הטיפול (החזר של 75%), המשמעות הכספית בשינוי זה היא מינימלית לחברים. כיום החברים משלמים 95 ₪ לטיפול ומקבלים השתתפות של 71 ₪ מהמושלם כך שהעלות לחבר היא 24 ₪. לאחר התאמת המחיר תעמוד העלות לחבר על 125 ₪ (עלות

למטופלי חוץ: 130 ש"ח) והמושלם ישתתף ב - 93.75 ₪. כך שהעלות לחבר תהיה רק 31.25 ₪.

ב. עד היום הקיבוץ השתתף ב 50% מעלות הטיפול לחברים כפי שנכתב בחוברת השינוי. כלומר לאחר שהחבר שילם 24 ₪ הוא קיבל מהקיבוץ החזר של 12 ₪. החלטת הקיבוץ בחוברת השינוי

התקבלה לפני שהוסדרה השתתפות המושלם. עם הסדרת השתתפות המושלם בשיעור של 75% מהעלות, לא נותרה למעשה הצדקה להשתתפות הקיבוץ אך היא נותרה מתוך רצון להקל על החברים. היום לאחר כשנתיים וחצי מיום השינוי נראה לנו שניתן להסתפק בהשתתפות המושלם. המשמעות הכספית היא שהטיפול לחבר יעלה 31.25 ₪ במקום 12 ₪.

לאחר הפרסום התקבלו מספר הערות וכן התפתח דיון ער באתר הקיבוץ.

אחת הטענות הייתה שחבר המסיים את ההשתתפות השנתית של הביטוח המושלם (75% מעלות הטיפול למשך 24 טיפולים), ישלם מעתה עלות גבוהה יותר

(125 ₪) מהנהוג כיום (95 ₪ לטיפול אחד).

העניין נשקל והוחלט שבמקרה שיש לחבר יותר מ 24 טיפולים בשנה, העלות לטיפול ה - 25 ומעלה תעמוד על העלות הקיימת היום (95 ₪).

אגב המכון מקבל את התשלום בניכוי מע"מ.

החלטות אלה יתפרסמו במכון. להשתמע, נחשון

לזכרון

הלן ולך (שהייתה נשואה לדן ולך הנמוך) נפטרה לפני כחודשיים. צילה ולך (שהייתה נשואה לדן ולך הגבוה) נפטרה ב-5 למאי במושב גן שומרון. שני ה'דני ולכיס' הם קרובי משפחה רחוקים..)

הלן ולך (זינגר-בלאו) נולדה בשנת 1925 בצ'כיה. עלתה מאנגליה להזורע בשנת 1962. התקבלה לחברות בשנת 1965. נתינות: אנגלית. ילדיה היו:

1. דוד זינגר בלאו שנולד ב-1958 באנגליה והיה בקבוצת 'חורש'. כתב שירים לעיתוני הילדים של התקופה. חזר בתשובה ואחר כך גם חזר בשאלה. חי בארץ.

2. טומי-דניאל זינגר בלאו נולד באנגליה בשנת 1960 והיה בקבוצת 'רותם'. חי בארה"ב עם ג'ודי שהכיר בהזורע ולהם בת איוה (בת 22).

דן ולך נפטר בשנת 1970. הלן חייתה בהזורע עד 1992. לימדה שנים רבות אנגלית בבית שאן.

++++

צילה ולך נפטרה כאמור לפני חודש.

מספר דני ולך: " הייתי ילד חוץ ב'שחף יסעור' (רמי הרפז, גדעון אמיר למשל). המשפחה המאמצת שלי הייתה פרנץ והילדה מרכס (אורי היה מאותה כיתה). שירתתי בגולני. צילה הגיעה להזורע מתל אביב כמורה לכיתות יסוד ('שלהבת' היא הכיתה המזוהה איתה). צילה הכירה היכרות מוקדמת את רעיה שניצלר בחיל הים. הכרנו, צילה ואני, בהזורע. ב-1967 עזבנו לגן שומרון (הישוב שלי), וזאת אחרי 8 שנים בהזורע. בהזורע עבדתי במשתלה של נשירים ופקאנים יחד עם ג'ון מוריס. גם אימא שלך אסתר ברקאי, עבדה שם. בגן שומרון עבדתי בהתחלה במשתלה שלנו ואחר כך עברתי לעבוד ב'רביה כבדה' גידול תרנגולות שמטילות ביצים למדגרות. היום הבן שלי ארז מקבוצת 'אלון', (עמיחי וניצן ברזילי למשל), מנהל את העסק. מה הגובה שלך? בתור ילד נראית לי ענק.

" 178 ס"מ סה"כ אז זה היה כנראה גבוה"

למה עזבתם?

"צילה רצתה אני הייתי יכול בקלות להיות היום חבר הזורע..."

בני כמה אתם?

"צילה ואני היינו באותו גיל ממש, 79. צילה מתה תוך שעה וחצי. אירוע לבבי וקריסת מערכות. תודה שהתקשרת אלי, אני מאוד מעריך את זה."

י.ב.

יומן מסע

1. בגבעת עוז לא עבר השינוי בפעם החמישית והפעם על חודו של חצי אחוז. הצבעה שישית בסוף שבוע זה.
2. ההחלטה (?) לא לעשות כנס מחזורים בחג השבועות נכונה. אנחנו לא בשלים לזה ולא בעמדה מחבקת.
3. לעומת זאת קיבוץ הזורע מחבק את מתי חלילי ממשמר העמק, אורח קבוע בפתיחות במוזיאון שלנו שעובד (מצלם) בענף השושנות.
4. נושא הסילו עוד יעסיק אותנו. אחרי שבוע המשאל לגביו לא חצה את ה-30 אחוז וזה אומר דרשני. אני בדעה של איילת סלומון וחושב שיש מטרות נעלות יותר לכסף הפנוי.
5. הפעילות סביב וילפריד ישראל כבר מזמן חרגה מגבול ה..... ועובדה שלא הייתה תגובה אחת לסרט המונומנטלי. במוזיאון תערוכות נהדרות.
6. בריכת השחייה גדושה באנשים שלא צריכים להיות שם. חד וחלק.
7. מדריך טיולים איבד את קולו בפורטוגל וחברת קיבוץ עזרה לו בהקראת מסרים.
8. תנאי לחידוש אמון בבעל תפקיד (מרכז משק), שיסביר מה קרה ב"פלסטופיל". תנאי בל יעבור.
9. הצגה טובה וארוכה בשם 'רומיאו ויוליה' בהיכל התרבות ביוקנעם עם תערוכות יפות של עירית דינור ואמיר גינת. אפשר לראותן בעוד שבועיים בהצגה אחרונה של חנוך לוין 'כולם רוצים לחיות'.
10. שמעתי עכשיו על מותה של ורדה. כל אדם הוא עולם ומלואו. ורדה! אהבת את הקיבוץ בכול מאורך ולבבך. יהיה זכרך ברוך.
11. במשמר העמק נבחר ביני תלמי למזכיר קיבוץ אך כיוון שביקש 75 אחוז תמיכה וקיבל רק 61 אחוז כנראה שלא ייקח את התפקיד. ביני (70) היה כ-15 שנה האחרונות דיקן הסטודנטים ב'אורנים'.
12. ביני הוא בנם של חברי הכנסת יודקס ואמה תלמי זיכרם לברכה.
12. נחנך קרון אוכל 'יענקלה' בכניסה לקיבוץ. בהצלחה לאבריאליים.
13. שדה שיש בו הכול. חיטה, חפירת יסודות לבתים עתידיים, 'סובב עומק' וטקס שבועות. טוב שגלזר מתעד.
14. כלבה חמודה מהזורע נטרפה באכזריות על ידי כלבים מיוקנעם(?). אוסקר שלנו
15. שזה יום שלם בבית ביוקנעם מושבה ולא הבנו למה. שמו כבר הוסב ל'שרגא' על ידי 'המאמצת'.
16. אקוויטיקס חזרו מתערוכה גדולה הנערכת פעם בשנתיים בנירנברג.
17. מחלקת האקסטרודרים, בין דורון הראל ליובל ויינשטוק, עשתה יום של כיף באבובים בצפון. הקיבוצניק היחידי שבילה היה קיבוצניק מעין דור, עודד דוד.
18. נטע לביא מרמת השופט, בוגר בית ספר 'מגידו' הוא הכוכב העולה של מכבי חיפה בכדורגל. משרת כפקיד מטבח בג'וערה. אמו הייתה שנה בלבד הגזברית של המועצה האזורית.
19. המועצה האזורית.

נר נשמה

1.6.75	יהודה שליוסנר
1.6.16	זרדה פרחי
5.6.72	תמר שפייר - פלס
5.6.14	ברונו וקסנר
6.6.92	אשר בנארי
6.6.99	בנימין מרקוביץ
6.6.01	יואב ירון
8.6.01	רחל פלג
7.6.67	רן (רני) מרכס
8.6.97	הלה פלד
9.6.99	רנה לביא
9.6.79	פרנץ מרכס
9.6.89	גוסטב הורן
14.6.68	נורית אלאור
18.6.04	ישראל נוימרק
20.6.88	זאב הלר
21.6.12	רות דור
23.6.70	דן ולך
23.6.00	אברהם שרון
24.6.00	חזה נוימרק
27.6.61	מיכל זולף
30.6.09	נורית זיס

יהי זכרם ברוך

החברים מולמנים לפרוצדור לחם שבועות

ביום ראשון 5.6.16 מתחם בשעה 20:00

הנושא: מוצקט וצאצאיהם של רות ובוט.
ומקורות שמות החם : חם שבועות
חם מתן תורה
חם הביכורים
חם הקציר

החום למקורות ישראל

צאצא

לצביה דור ודני ולכל בני ביתכם,
ברכות חמות,
ומזל טוב להורים יעלי ואיתי
עם הולדת איתן,
אח לאורי הבכור
איחולים מבית הזורע

'מתחדשת 4' – מילות סיכום ותודה

מי ידע שכך יהיה?

לפני שנתיים, כשהפקנו את יריד מתחדשת הראשון לא נתנו לו מספר. זה לא היה מתחדשת 1, כי לא העלנו על דעתנו שעתידים להיות עוד ירידים שכאלו. והיום, עם תום מתחדשת 4, עדיין מתקשות להאמין, שכבר קבענו תאריך ל'מתחדשת 5'. יריד 'מתחדשת' החל כקוריוז והפך למסורת שכוללת בתוכה כל כך הרבה אנשים, מהקיבוץ ומחוצה לו, שסופרים את הימים ליריד הססגוני והמקסים הזה. היריד וכל מה שבו, מצליח לקבץ על כר הדשא המושלם שלנו מאות אנשים, שבאים למכור את מה שהם כבר לא צריכים, לקנות במחיר זול מאוד פריטים יפים, שימושיים ואיכותיים, לבלות כמה שעות בצל העצים הגדולים והמטופחים, לאכול אוכל מיוחד וטעים ותוך כדי כל אלו, לאפשר לנו לתרום לארגונים רבים שרק מחכים לבואנו אחרי כל יריד.

ליריד 'מתחדשת' שותפים רבים ומיוחדים. כל בעלי דוכני האוכל שעשו עמנו כברת דרך מהיריד הראשון: משפחת זינגר, ורד צרפתי, ליאת בר נר, יוסי ושושי שחף, אלי ושאוּלי סולומון, שחף שמע, והמצטרפת החדשה, לינדזי שחורי.

בנוסף, יש לנו מתנדבים שמקפידים להגיע מידי יריד ולעזור בלב רחב ובאהבה גדולה. מתנדבים יקרים, שבלעדיהם לא היינו מצליחים: הדר ירון, חני וולף, שירז כהן, בני שמע, טיבי גנץ, שחר מרץ, עפרית בר, נעה טל סולומון, איילת סולומון, ויוי ודובי שגיא, טלי כהן ועוד אנשים טובים שמושיטים ידם בכל פעם שאנו רק מסמנות.

תודה לכל השותפים, לכל הבאים, לכל הנהנים ולכל המאמינים בפרויקט שלנו. בימים הקרובים נעביר תרומות גדולות ונאות לנווה מיכאל, מרכז חירום לנערות במצוקה, למרכז נפגעות אלימות בחיפה ולמחסני ילדי הפליטים בתל אביב. בכל אחד משותפי 'מתחדשת', המוכרים, הקונים ואלו שרק מבקרים, יש חלק גדול בתרומות הללו - ועל כך תבורכו. ניפגש על הדשא הגדול בעוד ארבעה חודשים בדיוק, באוקטובר 2016 - 'מתחדשת 5' במצב רוח סתווי...

שלכם, תרצה, חן, שירה ורותם

